

14. december

Kære Christine og Frederik,

Jeg fik ikke fortalt, at vi i troldehulen fandt en meget fin fløjte, nå ja, - det var altså Kook der fandt den.

"Den her er der vist nogen der mangler", sagde han og stoppede den i lommen.

Da vi var kommet ud i den friske luft igen, tog Kook fløjten frem, og sagde, "Nu skal du bare høre", og satte fløjten for munden.

Det lød virkeligt meget smukt.

Det var som om man kunne høre alle fuglene synge, bækkens rislen, og vindens leg med trætoppene; og når man hørte rigtig efter, kunne man høre havets brusen, og bølgernes klukken i vandkanten, samt en smuk pige der sang om alle de smukke farver i naturen. Hun sang om himmelens og havets blå, og den røde sol der gik ned. Om det grønne græs, de gule mælkebøtter, og de hvide anemoner i skovbunden.

Jeg satte mig ned, og lukkede øjnene, mens jeg lyttede. Det her var bedre end Abba.

Så hørte jeg en fin stemme der leende sagde, "Jamen det er jo Kook der har fundet min fløjte".

Jeg åbnede øjnene, og så en yndig alf svæve over Kook's hoved.

Kook holdt inde med at fløjte, og så op.

"Hej Iris, vi fandt den i troldehulen, og jeg tænkte nok du måtte savne den", lo han, og rakte fløjten til Iris.

"Nej hvor er jeg glad. I to må vist komme med hjem på slottet, og få nogle pandekager".

Så klappede hun i hænderne og sang,

*"Kom lille tæppe,
ellers når vi det næppe"*

Se **det** var smart. Et flyvende tæppe. Det var lige noget jeg kunne tænke mig at prøve.

Hurtigt satte vi os op på det flotte, bløde silke tæppe, og svævede snart højt oppe i luften.

Det var altså sjovt kan I tro, og snart fløj vi om kap med svalerne og duerne, der åbenbart også syntes det var sjovt.

Jeg var overhovedet ikke bange for at falde ned, selv om det gik lige så stærkt som en jetjager, og inden længe kunne vi se slottet i det fjerne.

Nej hvor var det flot. Det var sandelig noget andet end troldehulen.

Jeg skævede over til Kook, som også så ud til at nyde det.

Så tog tæppet farten af, og vi svævede lige så stille ned foran det flotte slot, hvor Iris ventede på os.

"Nu håber jeg, I er sultne, for det er den store pandekagedag i dag, så der er bagt rigtig mange", lo hun og åbnede den store port..

Det kan nok være vi gjorde store øjne, da vi var kommet indenfor.

Det må I høre om i morgen.

Decemberhilsen fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen